

Výroková a predikátová logika - VIII

Petr Gregor

KTML MFF UK

ZS 2014/2015

Tablo metoda v PL - rozdíly

- Formule v položkách budou **sentence** (uzavřené formule), tj. formule bez volných proměnných.
- Přidáme **nová atomická tabla** pro kvantifikátory.
- Za kvantifikované proměnné se budou substituovat **konstantní termy** dle jistých pravidel.
- Jazyk rozšíříme o **nové (pomocné) konstantní symboly** (spočetně mnoho) pro reprezentaci "svědků" položek $T(\exists x)\varphi(x)$ a $F(\forall x)\varphi(x)$.
- V **dokončené** větvi s položkou $T(\forall x)\varphi(x)$ či $F(\exists x)\varphi(x)$ budou **instance** $T\varphi(x/t)$ resp. $F\varphi(x/t)$ pro každý konstantní term t (rozšířeného jazyka).

Atomická tabla - nová

Atomická tabla jsou i následující (položkami značkované) stromy, kde φ je libovolná formule jazyka L_C ve volné proměnné x , t je libovolný konstantní term jazyka L_C a c je **nový** konstantní symbol z $L_C \setminus L$.

\sharp	$T(\forall x)\varphi(x)$	$*$	$F(\forall x)\varphi(x)$	$*$	$T(\exists x)\varphi(x)$	\sharp	$F(\exists x)\varphi(x)$
	$T\varphi(x/t)$		$F\varphi(x/c)$		$T\varphi(x/c)$		$F\varphi(x/t)$
	pro libovolný konst. term t		pro novou konstantu c		pro novou konstantu c		pro libovolný konst. term t

Poznámka Konstantní symbol c reprezentuje "svědka" položky $T(\exists x)\varphi(x)$ či $F(\forall x)\varphi(x)$. Jelikož nechceme, aby na c byly kladený další požadavky, je v definici tabla omezeno, jaký konstantní symbol c lze použít.

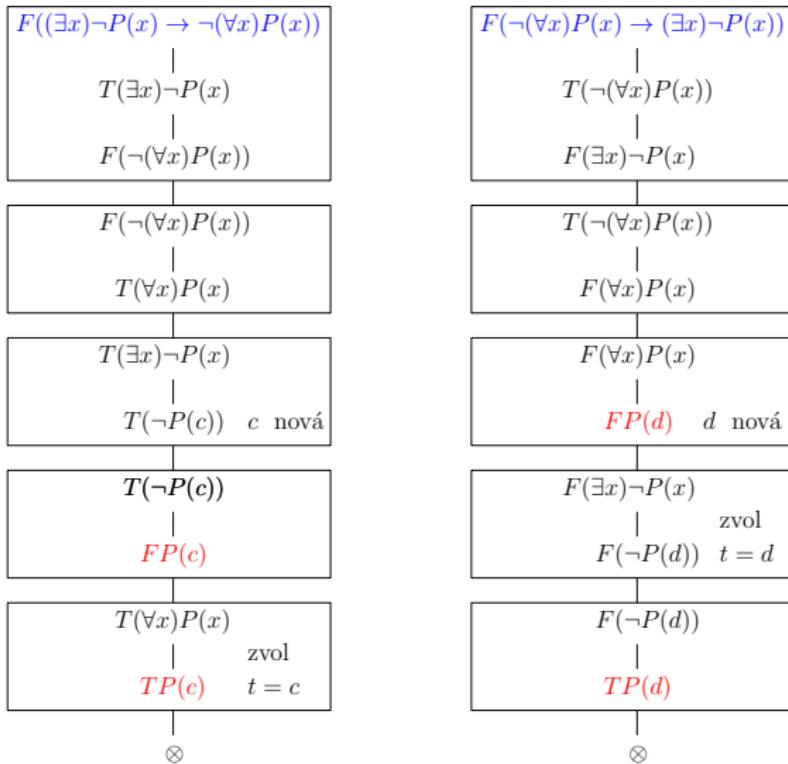
Tablo

Konečné tablo z teorie T je binární, položkami značkovaný strom s předpisem

- (i) každé atomické tablo je konečné tablo z T , přičemž v případě (*) lze použít libovolný konstantní symbol $c \in L_C \setminus L$,
- (ii) je-li P položka na věti V konečného tabla z T , pak připojením atomického tabla pro P na **konec větve** V vznikne konečné tablo z T , přičemž v případě (*) lze použít pouze konstantní symbol $c \in L_C \setminus L$, který se dosud **nevyskytuje** na V ,
- (iii) je-li V větev konečného tabla z T a $\varphi \in T$, pak připojením $T\varphi$ na konec větve V vznikne rovněž konečné tablo z T .
- (iv) každé konečné tablo z T vznikne **konečným** užitím pravidel (i), (ii), (iii).

Tablo z teorie T je posloupnost $\tau_0, \tau_1, \dots, \tau_n, \dots$ konečných tabel z T takových, že τ_{n+1} vznikne z τ_n pomocí (ii) či (iii), formálně $\tau = \bigcup \tau_n$.

Konstrukce tablo

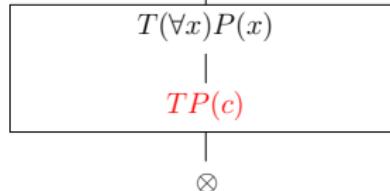
Konvence

$$F((\exists x)\neg P(x) \rightarrow \neg(\forall x)P(x))$$

$$\begin{array}{c} T(\exists x)\neg P(x) \\ | \\ F(\neg(\forall x)P(x)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} | \\ F(\neg(\forall x)P(x)) \\ | \\ T(\forall x)P(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} | \\ T(\neg P(c)) \ c \text{ nové} \\ | \\ FP(c) \end{array}$$

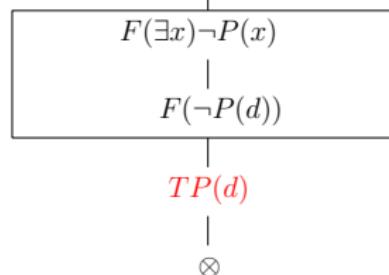

$$F(\neg(\forall x)P(x) \rightarrow (\exists x)\neg P(x))$$

$$\begin{array}{c} T(\neg(\forall x)P(x)) \\ | \\ F(\exists x)\neg P(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} | \\ F(\exists x)\neg P(x) \\ | \\ F(\forall x)P(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} | \\ FP(d) \ d \text{ nové} \\ | \\ F(\exists x)\neg P(x) \end{array}$$

Položku, dle které tablo prodlužujeme, nebudeme na větev znova zapisovat kromě případů, kdy položka je tvaru $T(\forall x)\varphi(x)$ či $F(\exists x)\varphi(x)$.

Tablo důkaz

- Větev V tabla τ je *sporná*, obsahuje-li položky $T\varphi$ a $F\varphi$ pro nějakou sentenci φ , jinak je *bezesporná*.
- Tablo τ je *sporné*, pokud je každá jeho větev sporná.
- *Tablo důkaz (důkaz tablem)* sentence φ z teorie T je *sporné tablo* z T s položkou $F\varphi$ v kořeni.
- φ je *(tablo) dokazatelná* z teorie T , píšeme $T \vdash \varphi$, má-li tablo důkaz z T .
- *Zamítnutí* sentence φ *tablem* z teorie T je *sporné tablo* z T s položkou $T\varphi$ v kořeni.
- Sentence φ je *(tablo) zamítnutelná* z teorie T , má-li zamítnutí tablem z T , tj. $T \vdash \neg\varphi$.

Příklady

$$F((\forall x)(P(x) \rightarrow Q(x)) \rightarrow ((\forall x)P(x) \rightarrow (\forall x)Q(x)))$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)(P(x) \rightarrow Q(x)) \\ | \\ T((\forall x)P(x) \rightarrow (\forall x)Q(x)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T((\forall x)P(x) \rightarrow (\forall x)Q(x)) \\ | \\ T(\forall x)P(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)P(x) \\ | \\ F(\forall x)Q(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F(\forall x)Q(x) \\ | \\ FQ(c) \quad c \text{ nová} \end{array}$$

$$\begin{array}{c} FQ(c) \quad c \text{ nová} \\ | \\ T(\forall x)P(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)P(x) \\ | \\ TP(c) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} TP(c) \\ | \\ T(\forall x)(P(x) \rightarrow Q(x)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)(P(x) \rightarrow Q(x)) \\ | \\ T(P(c) \rightarrow Q(c)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(P(c) \rightarrow Q(c)) \\ | \\ FP(c) \quad TQ(c) \\ | \qquad | \\ \otimes \qquad \otimes \end{array}$$

$$F((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x)) \leftrightarrow ((\forall x)\varphi(x) \wedge (\forall x)\psi(x)))$$

$$\begin{array}{c} T((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x))) \\ | \\ F((\forall x)\varphi(x) \wedge (\forall x)\psi(x)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F((\forall x)\varphi(x) \wedge (\forall x)\psi(x)) \\ | \\ F(\forall x)\varphi(x) \quad F(\forall x)\psi(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F(\forall x)\varphi(x) \quad F(\forall x)\psi(x) \\ | \qquad | \\ F\varphi(c) \quad c \text{ nová} \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F\varphi(c) \quad c \text{ nová} \\ | \\ T((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x))) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x))) \\ | \\ T(\varphi(c) \wedge \psi(c)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\varphi(c) \wedge \psi(c)) \\ | \\ T\varphi(c) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T\varphi(c) \\ | \\ T(\varphi(d) \wedge \psi(d)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\varphi(d) \wedge \psi(d)) \\ | \\ T\varphi(d) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T\varphi(d) \\ | \\ T\psi(d) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T\psi(d) \\ | \\ \otimes \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x))) \\ | \\ F(\forall x)\psi(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F(\forall x)\psi(x) \\ | \\ F\psi(d) \quad d \text{ nová} \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F\psi(d) \quad d \text{ nová} \\ | \\ T((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x))) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x))) \\ | \\ T(\varphi(e) \wedge \psi(e)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\varphi(e) \wedge \psi(e)) \\ | \\ F\varphi(e) \quad F\psi(e) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F\varphi(e) \quad F\psi(e) \\ | \qquad | \\ T(\forall x)\varphi(x) \quad T(\forall x)\psi(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)\varphi(x) \quad T(\forall x)\psi(x) \\ | \qquad | \\ T\varphi(e) \quad T\psi(e) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T\varphi(e) \quad T\psi(e) \\ | \qquad | \\ \otimes \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F((\forall x)(\varphi(x) \wedge \psi(x))) \\ | \\ T((\forall x)\varphi(x) \wedge (\forall x)\psi(x)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T((\forall x)\varphi(x) \wedge (\forall x)\psi(x)) \\ | \\ T(\forall x)\varphi(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)\varphi(x) \\ | \\ T(\forall x)\psi(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)\psi(x) \\ | \\ F(\varphi(e) \wedge \psi(e)) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F(\varphi(e) \wedge \psi(e)) \\ | \\ F\varphi(e) \quad F\psi(e) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} F\varphi(e) \quad F\psi(e) \\ | \qquad | \\ T(\forall x)\varphi(x) \quad T(\forall x)\psi(x) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T(\forall x)\varphi(x) \quad T(\forall x)\psi(x) \\ | \qquad | \\ T\varphi(e) \quad T\psi(e) \end{array}$$

$$\begin{array}{c} T\varphi(e) \quad T\psi(e) \\ | \qquad | \\ \otimes \end{array}$$

Dokončené tablo

Chceme, aby dokončená bezesporná větev poskytovala protipříklad.

Výskyt položky P ve vrcholu v tabla τ je **i -tý**, pokud v má v τ právě $i - 1$ předků označených P a je **redukovaný** na větví V skrze v , pokud

- a) P není tvaru $T(\forall x)\varphi(x)$ ani $F(\exists x)\varphi(x)$ a P se vyskytuje na V jako kořen atomického tabla, tj. při konstrukci τ již došlo k rozvoji P na V , nebo
- b) P je tvaru $T(\forall x)\varphi(x)$ či $F(\exists x)\varphi(x)$, má $(i + 1)$ -ní výskyt na V a zároveň se na V vyskytuje $T\varphi(x/t_i)$ resp. $F\varphi(x/t_i)$, kde t_i je i -tý konstantní term (jazyka L_C).

Nechť V je větev tabla τ z teorie T . Řekneme, že

- větev V je **dokončená**, je-li sporná, nebo každý výskyt položky na V je redukovaný na V a navíc V obsahuje $T\varphi$ pro každé $\varphi \in T$,
- tablo τ je **dokončené**, pokud je každá jeho větev dokončená.

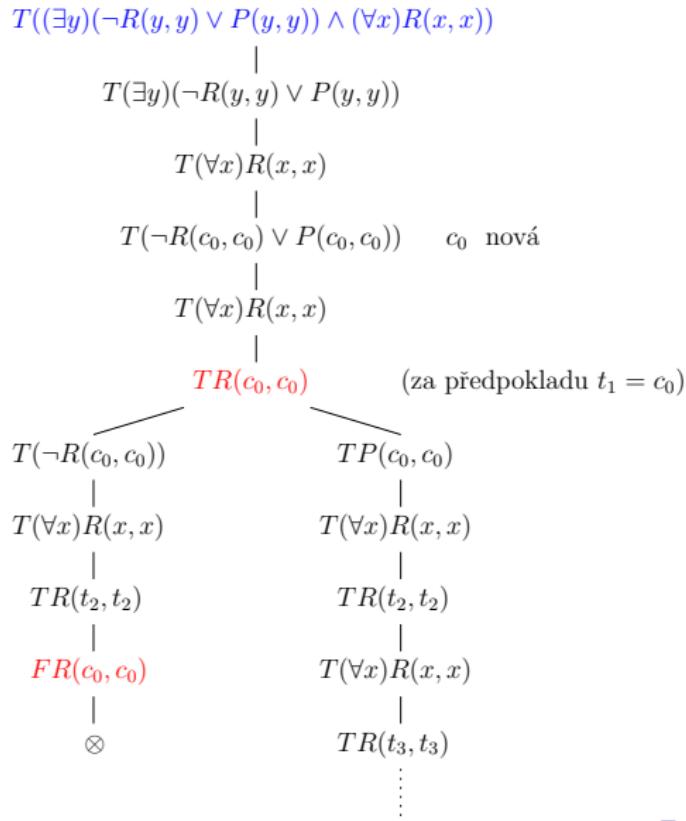
Systematické tablo - konstrukce

Nechť R je položka a $T = \{\varphi_0, \varphi_1, \dots\}$ je (konečná či nekonečná) teorie.

- (1) Za τ_0 vezmi atomické tablo pro R . V případě (*) vezmi lib. $c \in L_C \setminus L$, v případě (#) za t vezmi term t_1 . Dokud to lze, aplikuj následující kroky.
- (2) Nechť v je **nejlevější** vrchol v co **nejmenší** úrovni již daného tabla τ_n obsahující výskyt položky P , který není redukovaný na nějaké bezesporné větví **skrze** v . (Neexistuje-li v , vezmi $\tau'_n = \tau_n$ a jdi na (4).)
- (3a) Není-li P tvaru $T(\forall x)\varphi(x)$ ani $F(\exists x)\varphi(x)$, za τ'_n vezmi tablo vzniklé z τ_n přidáním atomického tabla pro P na každou bezespornou větev skrze v . V případě (*) za c vezmi c_i pro nejmenší možné i .
- (3b) Je-li P tvaru $T(\forall x)\varphi(x)$ či $F(\exists x)\varphi(x)$ a ve v má i -tý výskyt, za τ'_n vezmi tablo vzniklé z τ_n připojením atomického tabla pro P na každou bezespornou větev skrze v , přičemž za t vezmi term t_i .
- (4) Za τ_{n+1} vezmi tablo vzniklé z τ'_n přidáním $T\varphi_n$ na každou bezespornou větev neobsahující $T\varphi_n$. (Neexistuje-li φ_n , vezmi $\tau_{n+1} = \tau'_n$.)

Systematické tablo z T pro R je výsledkem uvedené konstrukce, tj. $\tau = \cup \tau_n$.

Systematické tablo - příklad

Systematické tablo - dokončenost

Tvrzení Pro každou teorii T a položku R je systematické tablo τ **dokončené**.

Důkaz Nechť $\tau = \cup \tau_n$ je systematické tablo z $T = \{\varphi_0, \varphi_1, \dots\}$ s R v kořeni a nechť P je položka ve vrcholu v tabla τ .

- Do úrovně v (včetně) je v τ jen konečně mnoho výskytů všech položek.
- Kdyby výskyt P ve v byl neredukovaný na nějaké bezesporné větví v τ , byl by vybrán v nějakém kroku (2) a zredukován v (3a) či (3b).
- Každá $\varphi_n \in T$ bude dle (4) nejpozději v τ_{n+1} na každé bezesporné větví.
- Tedy systematické tablo τ obsahuje pouze dokončené větve. \square

Tvrzení Je-li systematické tablo τ důkazem (z teorie T), je τ konečné.

Důkaz Kdyby bylo τ nekonečné, dle **Königova lemmatu** by obsahovalo nekonečnou větev. Tato větev by byla bezesporná, neboť při konstrukci τ se sporné větve neprodlužují. Pak by ale τ nebylo sporné. \square

Rovnost

Axiomy rovnosti pro jazyk L s rovností jsou

- (i) $x = x$
- (ii) $x_1 = y_1 \wedge \cdots \wedge x_n = y_n \rightarrow f(x_1, \dots, x_n) = f(y_1, \dots, y_n)$
pro každý n -ární funkční symbol f jazyka L .
- (iii) $x_1 = y_1 \wedge \cdots \wedge x_n = y_n \rightarrow (R(x_1, \dots, x_n) \rightarrow R(y_1, \dots, y_n))$
pro každý n -ární relační symbol R jazyka L včetně $=$.

Tablo důkaz z teorie T jazyka L s rovností je tablo důkaz z teorie T^* , kde T^* je rozšíření teorie T o axiomy rovnosti pro L (resp. jejich generální uzávěry).

Poznámka V kontextu logického programování má rovnost často jiný význam než v matematice (identita). Např. v Prologu $t_1 = t_2$ znamená, že t_1 a t_2 jsou unifikovatelné.

Kongruence a faktorstruktura

Nechť \sim je ekvivalence na A , $f : A^n \rightarrow A$ a $R \subseteq A^n$, kde $n \in \mathbb{N}$. Pak \sim je

- **kongruence pro funkci** f , pokud pro každé $x_1, \dots, x_n, y_1, \dots, y_n \in A$ platí

$$x_1 \sim y_1 \wedge \cdots \wedge x_n \sim y_n \Rightarrow f(x_1, \dots, x_n) \sim f(y_1, \dots, y_n),$$
- **kongruence pro relaci** R , pokud pro každé $x_1, \dots, x_n, y_1, \dots, y_n \in A$ platí

$$x_1 \sim y_1 \wedge \cdots \wedge x_n \sim y_n \Rightarrow (R(x_1, \dots, x_n) \Leftrightarrow R(y_1, \dots, y_n)).$$

Nechť ekvivalence \sim na A je kongruence pro každou funkci i relaci struktury $\mathcal{A} = \langle A, \mathcal{F}^A, \mathcal{R}^A \rangle$ pro jazyk $L = \langle \mathcal{F}, \mathcal{R} \rangle$. **Faktorstruktura (podílová struktura)** struktury \mathcal{A} dle \sim je struktura $\mathcal{A}/\sim = \langle A/\sim, \mathcal{F}^{A/\sim}, \mathcal{R}^{A/\sim} \rangle$, kde

$$\begin{aligned}f^{A/\sim}([x_1]_\sim, \dots, [x_n]_\sim) &= [f^A(x_1, \dots, x_n)]_\sim \\R^{A/\sim}([x_1]_\sim, \dots, [x_n]_\sim) &\Leftrightarrow R^A(x_1, \dots, x_n)\end{aligned}$$

pro každé $f \in \mathcal{F}$, $R \in \mathcal{R}$ a $x_1, \dots, x_n \in A$, tj. funkce a relace jsou definované z \mathcal{A} pomocí **reprezentantů**.

Např. \mathbb{Z}_p je faktorstruktura $\mathbb{Z} = \langle \mathbb{Z}, +, -, 0 \rangle$ dle kongruence modulo p .

Význam axiomů rovnosti

Nechť \mathcal{A} je struktura pro jazyk L , ve které je rovnost interpretovaná jako relace $=^A$ splňující axiomy rovnosti, tj. ne nutně identita.

- 1) Z axiomů (i) a (iii) plyne, že relace $=^A$ je ekvivalence na A .
- 2) Axiomy (ii) a (iii) vyjadřují, že relace $=^A$ je kongruence pro každou funkci a relaci v \mathcal{A} .
- 3) Je-li $\mathcal{A} \models T^*$, je i $(\mathcal{A}/=^A) \models T^*$, kde $\mathcal{A}/=^A$ je faktorstruktura struktury \mathcal{A} dle $=^A$, přičemž rovnost je v $\mathcal{A}/=^A$ interpretovaná jako identita.

Na druhou stranu, v každém modelu, v kterém je rovnost interpretovaná jako identita, všechny axiomy rovnosti evidentně platí.

Korektnost

Řekneme, že struktura \mathcal{A} se *shoduje s položkou* P , pokud P je $T\varphi$ a $\mathcal{A} \models \varphi$, nebo pokud P je $F\varphi$ a $\mathcal{A} \models \neg\varphi$, tj. $\mathcal{A} \not\models \varphi$. Navíc, \mathcal{A} se *shoduje s větví* V , shoduje-li se s každou položkou na V .

Lemma Nechť \mathcal{A} je model teorie T jazyka L , který se shoduje s položkou R v kořeni tabla $\tau = \cup \tau_n$ z T . Pak \mathcal{A} lze *expandovat* do jazyka L_C tak, že se shoduje s *nějakou* větví V v tablu τ .

Poznámka Postačí nám expanze modelu \mathcal{A} o konstanty c^A pro $c \in L_C \setminus L$ vyskytující se na věti V , ostatní konstanty lze dodefinovat libovolně.

Důkaz Indukcí dle n nalezneme větev V_n v tablu τ_n a expanzi \mathcal{A}_n modelu \mathcal{A} o konstanty c^A pro $c \in L_C \setminus L$ na V_n tak, že \mathcal{A}_n se shoduje s V_n a $V_{n-1} \subseteq V_n$.

Předpokládejme, že máme větev V_n v τ_n a expanzi \mathcal{A}_n shodující se s V_n .

- Vznikne-li τ_{n+1} z τ_n bez prodloužení V_n , položme $V_{n+1} = V_n$, $\mathcal{A}_{n+1} = \mathcal{A}_n$.
- Vznikne-li τ_{n+1} z τ_n připojením $T\varphi$ k V_n pro nějaké $\varphi \in T$, nechť V_{n+1} je tato větev a $\mathcal{A}_{n+1} = \mathcal{A}_n$. Jelikož $\mathcal{A} \models \varphi$, shoduje se \mathcal{A}_{n+1} s V_{n+1} .

Korektnost - důkaz (pokr.)

- Jinak τ_{n+1} vznikne z τ_n prodloužením V_n o atomické tablo nějaké položky P na V_n . Z indukčního předpokladu víme, že \mathcal{A}_n se shoduje s P .
 - (i) V případě atomického tabla pro **spojku** položme $\mathcal{A}_{n+1} = \mathcal{A}_n$ a snadno ověříme, že V_n lze prodloužit na větev V_{n+1} shodující se s \mathcal{A}_{n+1} .
 - (ii) Je-li P tvaru $T(\forall x)\varphi(x)$, nechť V_{n+1} je (jednoznačné) prodloužení V_n na větev v τ_{n+1} , tj. o položku $T\varphi(x/t)$. Nechť \mathcal{A}_{n+1} je **libovolná expanze** \mathcal{A}_n o nové konstanty z termu t . Jelikož $\mathcal{A}_n \models (\forall x)\varphi(x)$, platí $\mathcal{A}_{n+1} \models \varphi(x/t)$. Obdobně pro P tvaru $F(\exists x)\varphi(x)$.
 - (iii) Je-li P tvaru $T(\exists x)\varphi(x)$, nechť V_{n+1} je (jednoznačné) prodloužení V_n na větev v τ_{n+1} , tj. o položku $T\varphi(x/c)$. Jelikož $\mathcal{A}_n \models (\exists x)\varphi(x)$, pro nějaké $a \in A$ platí $\mathcal{A}_n \models \varphi(x)[e(x/a)]$ pro každé ohodnocení e . Nechť \mathcal{A}_{n+1} je expanze \mathcal{A}_n o novou konstantu $c^A = a$. Pak $\mathcal{A}_{n+1} \models \varphi(x/c)$. Obdobně pro P tvaru $F(\forall x)\varphi(x)$.

Základní krok pro $n = 0$ plyne z obdobné analýzy atomických tabel pro položku R v kořeni s využitím předpokladu, že model \mathcal{A} se shoduje s R .

Věta o korektnosti

Ukážeme, že tablo metoda v predikátové logice je **korektní**.

Věta Pro každou teorii T a sentenci φ , je-li φ tablo dokazatelná z T , je φ pravdivá v T , tj. $T \vdash \varphi \Rightarrow T \vDash \varphi$.

Důkaz

- Nechť φ je tablo dokazatelná z teorie T , tj. existuje sporné tablo τ z T s položkou $F\varphi$ v kořeni.
- Pro spor předpokládejme, že φ není pravdivá v T , tj. existuje model \mathcal{A} teorie T , ve kterém φ neplatí (**protipříklad**).
- Jelikož se \mathcal{A} shoduje s položkou $F\varphi$, dle předchozího lemmatu lze \mathcal{A} expandovat do jazyka L_C tak, že se shoduje s nějakou větví v tablu τ .
- To ale není možné, neboť každá větev tabla τ je sporná, tj. obsahuje dvojici $T\psi, F\psi$ pro nějakou sentenci ψ . \square

Kanonický model

Z bezesporné větve V dokončeného tabla vyrobíme model, který se shoduje s V . Vyjdeme z dostupných syntaktických objektů - konstantních termů.

Nechť V je bezesporná větev dokončeného tabla z teorie T jazyka $L = \langle \mathcal{F}, \mathcal{R} \rangle$. **Kanonický model** z větve V je L_C -struktura $\mathcal{A} = \langle A, \mathcal{F}^A, \mathcal{R}^A \rangle$, kde

- (1) A je množina všech konstantních termů jazyka L_C ,
- (2) $f^A(t_{i_1}, \dots, t_{i_n}) = f(t_{i_1}, \dots, t_{i_n})$
pro každý n -árnní funkční symbol $f \in \mathcal{F} \cup (L_C \setminus L)$ a $t_{i_1}, \dots, t_{i_n} \in A$.
- (3) $R^A(t_{i_1}, \dots, t_{i_n}) \Leftrightarrow TR(t_{i_1}, \dots, t_{i_n})$ je položka na V
pro každý n -árnní relační symbol $R \in \mathcal{R}$ či **rovnost** a $t_{i_1}, \dots, t_{i_n} \in A$.

Poznámka Výraz $f(t_{i_1}, \dots, t_{i_n})$ na pravé straně v (2) je konstantní term jazyka L_C , tedy prvek z A . Neformálně, pro zdůraznění, že jde o syntaktický objekt

$$f^A(t_{i_1}, \dots, t_{i_n}) = "f(t_{i_1}, \dots, t_{i_n})"$$

Kanonický model - příklad

Nechť teorie $T = \{(\forall x)R(f(x))\}$ je jazyka $L = \langle R, f, d \rangle$. Systematické tablo pro $F\neg R(d)$ z T obsahuje jedinou větev V a ta je bezesporňá.

Kanonický model $\mathcal{A} = \langle A, R^A, f^A, d^A, c_i^A \rangle_{i \in \mathbb{N}}$ z V je pro jazyk L_C a platí

$$A = \{d, f(d), f(f(d)), \dots, c_0, f(c_0), f(f(c_0)), \dots, c_1, f(c_1), f(f(c_1)), \dots\},$$

$$d^A = d, \quad c_i^A = c_i \text{ pro } i \in \mathbb{N},$$

$$f^A(d) = "f(d)", \quad f^A(f(d)) = "f(f(d))", \quad f^A(f(f(d))) = "f(f(f(d)))", \dots$$

$$R^A = \{d, f(d), f(f(d)), \dots, f(c_0), f(f(c_0)), \dots, f(c_1), f(f(c_1)), \dots\}.$$

Redukt \mathcal{A} na jazyk L je $\mathcal{A}' = \langle A, R^A, f^A, d^A \rangle$.